

[J. S. Foget.]

Indtægt er forøget, er en Krigskonjunkturindtægt? Det var det første Spørgsmaal.

Det næste er dette: Hvis en Mand under disse Forhold er blevet Minister og han som Følge heraf har opnaaet en Merindtægt, er denne Merindtægt saa en Krigskonjunkturindtægt? Det vil have megen Betydning for mig og sikkert for mange andre at faa at vide, hvorledes den højtærede Minister dømmer i disse to Tilfælde, om der er Forskel paa Bedømmelsen og i saa Fald hvilken.

Og er man nu sikker paa, at man gennem denne Lov vil kunne ramme alt, hvad man med Rette kan kalde Krigskonjunkturindtægt? Man kan udmærket tænke sig det Forhold, at en Mand paa Grund af Udviklingen ikke har kunnet opretholde sin hidtidige Forretning, men er kommet ind paa en anden Form for Forretning, som jeg ikke her behøver at nævne, og at han paa Basis heraf har opnaaet en ret stor Indtægt, en Indtægt, som ikke overstiger den, han havde af sin gamle Forretning, men som enhver her i Landet vil kalde Krigskonjunkturindtægt. Denne Mand vil man overhovedet ikke kunne ramme paa Basis af denne Lov. Han har ikke opnaaet en større Indtægt, end han havde før, hans Indtægt er udelukkende baseret paa Krigsforholdene, men han kan ikke rammes af Krigskonjunkturskatten eller af Merindkomstskatten.

Det vil være uhyre vanskeligt for en hvilken som helst Autoritet at bedømme, hvad der er Krigskonjunkturindtægt. Det bliver en Tilfældighed, som i Kommunerne vel i mange Tilfælde afhænger af Venskab eller Uvenskab, maaske ogsaa af politisk Indstilling, hvad ved jeg. Men naar den højtærede Minister og de Fagmænd, som han har haft til sin Raadighed, endnu ikke har været i Stand til at give Retningslinier for, hvad man overhovedet mener med Krigskonjunkturindtægter, saa synes jeg, det er uhyre dristigt af Landstinget at vedtage disse Forslag ved tredje Behandling og derved gøre dem modne til Ophøjelse til Lov.

Man ønsker altsaa ikke alene gennem disse Lovforslag at holde Renten oppe, men ogsaa at sikre, at den økonomiske Fordeling i Samfundet ikke forrykkes. Dette har i hvert Fald intet med Demokrati at gøre. Det er en Lov, som turde være kommet to Hundrede Aar for sent.

Den højtærede Minister kom med en anden Begrundelse for disse Lovforslag. Han hævdede, at det ogsaa var nødvendigt i Øjeblikket at gennemføre en Stats-

opsparing, saa at man havde Midler til at betale med, naar vi kom ind i en Efterkrigstid, hvor Skatteevnen ikke var saa stor som nu. I dette Spørgsmaal kan jeg erklære mig ganske enig med den højtærede Minister, ganske enig, men jeg vilde gaa en anden Vej. Vi har set, at i Løbet af de faa Aar, Krigen har varet, er vort Budget omtrent fordoblet. Jeg vilde derfor i første Instans forsøge at spare noget mere paa de Udgifter, der hører ind under den offentlige Administration, og dernæst vilde jeg, hvis det var nødvendigt, efter de hidtil gældende Baner udskrive den fornødne Skat til Henlæggelse, og ikke under den Form, der her foreslaas. Det staar jo Ministeren frit for at forhøje Indkomst- og Formueskatten, Ejendoms-skatterne og visse andre Skatter, der findes, men en Skatteform som den her foreslaaede anser jeg for at være saa uretfærdig, som man vel kan tænke sig. Man kan ikke frigøre sig for den Tanke, at Lovforslaget giver Udtryk for, at man ikke vil, at en Mand, der hører til Arbejderklassen, en Fisker, eller en Landmand eller en mindre handlende, som tilfældigvis har en Mulighed for at konsolidere sig eller for at faa forbedret sine Kaar, faar Lov til det under de nuværende Forhold. Nej, de store Indtægter er der Monopol paa i Danmark! Man giver endogsaa en saadan Lov tilbagevirkende Kraft og vil herved foraarsage, at mange maa stifte Gæld for at betale den nye Skat, da de eventuelt, som allerede før omtalt, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Stein, har disponeret over de til Raadighed staaende Penge. Man kvæler med andre Ord ethvert privat Initiativ hos den Del af Befolkningen, som ikke hører til den privilegerede Del med de store Indtægter.

Hvilken Fare skulde der vel være forbundet med, at en Mand i et enkelt Aar har 5 000 Kr. mere i Indtægt end i Sammenligningsaarene? Tror man i Virkeligheden for Alvor, at han giver sig til at spekulere i Vareaager af den Grund?

Ud over de private Skatteydere, som jeg særlig har beskæftiget mig med, vil jeg gerne nævne, at jeg ganske principielt er Modstander af Forslaget om en yderligere Forøgelse af Brugsforeningsskatterne, idet jeg betragter denne Forøgelse som en bevidst Undergravelse af Andelselskaberne, af det, der i Virkeligheden har baaret først Landbruget og derefter Samfundet som Helhed økonomisk oppe gennem de sidste Menneskealdre.

Det foreslaaede Lovforslag om Konjunkturbeskatning og ekstraordinær Opsparing er efter min Opfattelse saa uretfær-